

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 28527-05-19 שלמון ואח' נ' עמותת חריש החדשה ואח'

מספר בקשה: 7:

לפני כבוד השופט רונן פלג

המבקשות

1. עמותת חריש החדשה
2. מליבו ניהול פרויקטים בע"מ

נגד

המשיבים

1. ישראל שלמון
2. שלום פורטוביץ
3. מיכאל שלמון
4. עו"ד אודהאל כהן

חקיקה שאוזכרה:

[חוק החוזים האחידים, תשמ"ג-1982: סע' 2, 3, 4, 4\(8\)](#)

[חוק הבוררות, תשכ"ח-1968: סע' 5](#)

מיני-רציו:

* התקבלה בקשה לעיכוב ההליכים בתביעה, בשל תניית בוררות בהסכם שנחתם בין הצדדים. בית המשפט קבע כי התקיימו תנאיו של סעיף 5 לחוק הבוררות, התשכ"ח-1968, וכי תניית הבוררות בהסכם אינה בבחינת תנאי מקפח שדינו להתבטל.

* דיון אזרחי – עיכוב הליכים – בשל הסכם בוררות

* בוררות – עיכוב הליכים – עקב קיומו של הסכם בוררות

בקשה לעיכוב ההליכים בתביעה, בשל תניית בוררות בהסכם שנחתם בין הצדדים. ברקע הבקשה, תביעה העוסקת בטענות המשיבים להפרת זכויותיהם בפרויקט קבוצת רכישה של דירות מגורים בישוב חריש. טענות המשיבים מתייחסות לנושאים של אופן מימון הפרויקט, מתן עיון במסמכים ובמידע הקשור בפרויקט והטלת חיובים וקנסות לא מוצדקים על ידי המבקשת 1.

בית המשפט קיבל את הבקשה, מן הטעמים הבאים:

בית המשפט קבע כי בענייננו מתקיימים כל התנאים הדרושים לצורך העברת ההליך לבוררות:

א. תניית הבוררות, לפי ניסוחה בהסכם, חלה על כל סכסוך בין הצדדים ועל כל עניין הקשור בהסכם ובביצוע הוראותיו. ב. הצדדים המבקשים את עיכוב ההליכים הם צד להסכם. המבקשת 2, חברת הניהול, אינה צד ישיר להסכם, אך יש לראות בה גוף שלוח של המבקשת 1, האחראי על אספקת השירותים בהתאם להסכם שנחתם ביניהן. ג. הבקשה לעיכוב ההליכים הועלתה כבר בתגובתן של המבקשות לבקשת המשיבים למתן סעדים זמניים. ד. מהמסמכים שהוצגו בפני בית המשפט עולה כוונתה ונכונותה של המבקשת 1 לקיים הליך של בוררות עוד לפני הגשת התביעה.

לעמדת בית המשפט תניית הבוררות נועדה לאפשר בירור מהיר ויעיל של המחלוקות בין צדדים בפרויקט בנייה, שיש חשיבות בקידומו במסגרת זמן מוגבלת. בפרויקטים מסוג זה ההפנייה לבוררות היא מקובלת ושגרתית, ועל כן לא מתקיימת החזקה כי מדובר בתנאי מקפח.

החלטה

1. המשיבים הגישו נגד המבקשות תביעה למתן צווי עשה, למתן צווים הצהרתיים ולחיוב כספי בסך של 56,870 ₪.

המשיבים התקשרו עם המבקשת 1 בהסכם לרכישת דירות בפרויקט "חריש המאוחדת" ביישוב חריש. המבקשת 1 התקשרה עם המבקשת 2 בהסכם לניהול הפרויקט.

על פי הנטען בכתב התביעה, המבקשות מנהלות את הפרויקט באופן שרירותי, ובין היתר מסרבות להשיב לפניית המשיבים בעניין עיכוב תנאי מימון הפרויקט, שוללות את זכויותיהם לעיון במפרטי הדירות, נמנעות מפרסום דו"חות אפס ומטילות עליהם קנסות וחיובים שלא לצורך.

2. לפניי בקשה להורות על עיכוב ההליכים בתביעה, בשל תניית בוררות בהסכם שנחתם בין הצדדים.

תמצית טענות הצדדים בבקשה

3. המבקשות טוענות כך:

א. התביעה הוגשה תוך התעלמות מסעיף 12 להסכם שנחתם בין המבקשת 1 לבין המשיבים, שבו נקבעה תניית בוררות ולפיה כל סכסוך שיתגלע בין הצדדים יובא להכרעתו של בורר.

ב. היקף המעורבים בפרויקט מחייב בירור מהיר של המחלוקות במסגרת של הליך בוררות. המשיבים לא הצביעו על טעם מיוחד לניהול ההליך בבית המשפט.

ג. המשיב 1 ניהל בעבר הליכי בוררות עם המבקשות, ובכך יש כדי להשתיקו מלטעון נגד תניית הבוררות.

- ד. הגשת התביעה ללא אזכור תניית הבוררות היא בבחינת חוסר תום לב והטעיה של בית המשפט.
4. המשיבים טענו בתגובתם כך:
- א. תניית הבוררות היא תנאי מקפח בחוזה אחיד, שנוסח על ידי המבקשת 1 מבלי שלמשיבים הייתה כל אפשרות לשנות את האמור בו.
- ב. תניית הבוררות שוללת מהמשיבים את הזכות לפנות לבית משפט או לקבל סעדים זמניים ומעבירה באופן גורף כל סכסוך בין הצדדים לבוררות. קביעת זהות הבורר ומקום הבוררות נתונה באופן בלעדי למבקשת 1 באמצעות יועציה המשפטיים.
- ג. המבקשות לא עשו כל שנדרש לקיום הליך הבוררות. בתכתובות שהוחלפו בין הצדדים הן לא עמדו על קיום הבוררות ואף לא השיבו לפניותיהם של המשיבים תוך זמן סביר.
- ד. הבקשה לעיכוב ההליכים לא הועלתה באופן מפורש ונפרד, ואף לא בהזדמנות הראשונה, סמוך לאחר הגשת בקשת המשיבים למתן סעדים זמניים.
- ה. המבקשת 2 אינה צד להסכם. האמירה שהיא תפעל בהתאם להנחיות המבקשת 1 אינה בבחינת הסכמה ליטול חלק בהליך הבוררות.
- ו. תניית הבוררות אינה חלה על נושאי סכסוך הנוגעים לתקנון העמותה ואין הצדקה להעביר את הסכסוך כולו לבוררות. מטעמי יעילות דיונית, אין הצדקה לפצל את ההליך.
- ז. מדובר בהליך שנוגע לזכויות כלל חברי העמותה והוא בעל חשיבות ציבורית שמחייבת את ניהולו בבית המשפט.
- ח. המשיב 1 ניסה לנהל בוררות עם המבקשת 1 לפני שיוצג על ידי עורך דין, אך לא התנהל הליך של ממש בשל סירובה של הבוררת לקצוב את שכרה באופן סביר.
5. בתשובת המבקשות לתגובת המשיבים, הן הוסיפו וטענו כך:
- א. הבקשה הועלתה בהזדמנות הראשונה, כבר במסגרת תגובת המבקשות לבקשה למתן סעדים זמניים.

- ב. המבקשת 1 השיבה לפניותיהם של המשיבים תוך זמן סביר ואף החלה להידבר עם המשיב 1 במסגרת בוררות. המשיב 1 לא העלה כל טענה נגד חוקיות תניית הבוררות והסכים לזהות הבוררת, ואולם נטש את ההליך מטעמים כספיים.
- ג. תניית הבוררות חלה על ההסכם בין הצדדים, שכולל גם את תקנון העמותה אשר צורף כנספח לו.
- ד. למבקשת 2 אין יריבות עם המשיבים, וצירופה להליך נעשה במטרה לסכל את הליך הבוררות. לצד זאת, המבקשת 2 נתנה את הסכמתה להיות צד להליך הבוררות, על כל הכרוך בכך.
- ה. ההסכם נוסח על ידי כל חברי העמותה, ובהם התובעים, ועל כן לא מדובר בחוזה אחיד. תניית הבוררות שבהסכם אינה מקפחת, והיא רווחת ומקובלת בכל הסכמי הרכישה, במטרה לקדם פתרון מהיר של סכסוכים.
- ו. ההסכם נכרת לפני שתוקן [חוק החוזים האמידים](#). הוראות החוק לפני התיקון אינן מסווגות את תניית הבוררות כמקפחת.
- ז. זהות הבורר אינה נקבעת על ידי היועץ המשפטי של העמותה, אלא בדרך של הסכמה בין הצדדים.
6. המשיבים ביקשו להורות על מחיקת טענות מתשובת המבקשות, ולחילופין להגיש להן תשובה. לאחר שניתן לכך היתר, המשיבים התמקדו בתשובה בנושא סיווגה של תניית הבוררות כתנאי מקפח בחוזה אחיד, כפי שיפורט להלן.

דיון והכרעה

7. התביעה עוסקת בטענות המשיבים להפרת זכויותיהם בפרויקט קבוצת רכישה של דירות מגורים בישוב חריש. טענות המשיבים מתייחסות לנושאים של אופן מימון הפרויקט, מתן עיון במסמכים ובמידע הקשור בפרויקט והטלת חיובים וקנסות לא מוצדקים על ידי המבקשת 1. להלן עיקר הטענות כפי שפורטו בסעיף 8 לכתב התביעה:

- א. **הנתבעות מחייבות את כל חברי העמותה, והתובעים ביניהם, הנזקקים לאשראי, בריבית של 7.5% בגין העמדת מימון כביכול - מבלי שהמימון הועמד בפועל ...**
- ב. **הנתבעות מטילות קנסות בסכומים שרירותיים, על מי מהתובעים ועל מי מיתר חברי קבוצת הרכישה, אשר לדעתן לא מציינים להוראות חסרות יסוד שלהן, וזאת ללא כל בסיס חוקי ותוך הפליה.**

[...]

- ד. הנתבעות יוצרות אפליה קשה של מי שמממנים את רכישת דירתם בהון עצמי, לעומת אחרים שאמורים ליטול אשראי לשם כך ...
- ה. הנתבעות מעמידות את כספי התובעים בסיכון, תוך הטלת איסור על הזרמת יתרת הכספים לחשבון נאמנות שנועד להגן על כספים אלה ...
- ו. הנתבעות שוללות מן התובעים זכות לעיין במפרטים של הדירות ... הן גם חדלו לפרסם דוחות אפס עדכניים ... הנתבעות גם מסרבות למסור מידע על תשלומים שהעמותה ביצעה לחברת הניהול ...".

8. בסעיף 12.1 להסכם "עמותת חריש המאוחדת" - הסכם עמותה - משתכך" שנחתם בין הצדדים, נקבעה תניית בוררות כדלקמן:

"כל סכסוך שיתגלה בין הצדדים, בינם לבין עצמם או בינם או מי מהם לבין מועצת העמותה, בכל עניין הקשור בהסכם זה ובביצוע הוראותיו, בקיומן ו/או בהפרתן, יובא להכרעתו של בורר דן-יחיד, אשר ימונה ע"י היועצים המשפטיים. חתימתם של הצדדים על הסכם זה דינה כדין חתימה על הסכם בוררות ויחולו עליו הוראות [חוק הבוררות](#) התשכ"ח - 1968. הבורר לא יהיה כפוף להוראות הדין המהותי אלא להוראות הסכם זה ולרוחו, יהיה פטור מכללי הראיות ומסדרי הדין הנהוגים בישראל, החלטתו תהא סופית והוא יהיה חייב לנמקה".

תאריך חתימת הצדדים על ההסכם אינו מופיע, אך מטענות המבקשות, שהמשיבים לא הכחישו, עולה כי ההסכם נחתם לפני שנת 2014.

9. [סעיף 5 לחוק הבוררות](#), התשכ"ח - 1968, שכותרתו "עיקוב הליכים בבית המשפט", קובע כך:

- "(א) הוגשה תובענה לבית משפט בסכסוך שהוסכם למסרו לבוררות וביקש בעל-דין שהוא צד להסכם הבוררות לעכב את ההליכים בתובענה, יעכב בית המשפט את ההליכים בין הצדדים להסכם, ובלבד שהמבקש היה מוכן לעשות כל הדרוש לקיום הבוררות ולהמשכה ועדיין הוא מוכן לכך.
- (ב) בקשה לעיכוב הליכים יכול שתוגש בכתב ההגנה או בדרך אחרת, אך לא יאוחר מהיום שטען המבקש לראשונה לגופו של ענין התובענה.
- (ג) בית המשפט רשאי שלא לעכב את ההליכים אם ראה טעם מיוחד שהסכסוך לא יידון בבוררות".

10. בשל חשיבותה של זכות הגישה לערכאות והיקף הביקורת המצומצם יחסית שמפעילים בתי המשפט על פסקי בוררות, נקבעו מספר תנאים מצטברים, שרק בהתקיימם בית המשפט יעכב את ההליכים שלפניו וייתן תוקף לתניית הבוררות שהוסכמה בין הצדדים (ראו [ה"פ \(מחוזי - מרכז\) 43623-11-10 שלום שרבט נ' מלכיאל שרבט](#), בעמ' 11 (פורסם במאגרים [פורסם בנבו] - 14/8/11):

- א. קיים הסכם בוררות בין הצדדים.
- ב. התובענה שהוגשה לבית המשפט מתייחסת לסכסוך שההסכם חל עליו.
- ג. בעל דין שהוא צד להסכם מבקש עיכוב.
- ד. המבקש היה מוכן, ועודו מוכן, לעשות את כל הדרוש לקיומה של הבוררות.
- ה. המבקש ביקש את עיכוב ההליכים בכתב ההגנה או בדרך אחרת.
- ו. המבקש פנה בבקשת עיכוב לפני שטען לראשונה לגופו של עניין בתובענה.

התנאים הדרושים לצורך העברת ההליך לבוררות מתקיימים

11. בענייננו מתקיימים כל התנאים הדרושים לצורך העברת ההליך לבוררות:

- א. **קיומו של הסכם בוררות שהתובענה חלה עליו** - תניית הבוררות, לפי ניסוחה בהסכם, חלה על כל סכסוך בין הצדדים ועל כל עניין הקשור בהסכם ובביצוע הוראותיו. הוראות ההסכם כוללות בין היתר את אופן הפקדת ההון העצמי הראשוני (סעיף 3 להסכם), את התחייבות הרוכש לעמוד בתשלומים בהתאם לעלויות שייקבעו על ידי מועצת העמותה, מנהלי הפרויקט או יועציה המשפטיים (סעיף 5 להסכם), את תחולת הוראות התקנון במקרה של הפרת סעיף 5 (סעיף 5 להסכם) ואת התרופות במקרה של הפרת הוראות ההסכם (סעיף 10 להסכם). כמו כן, תקנון העמותה הוא נספח להסכם וחלק בלתי נפרד ממנו, כך שהנושאים המוסדרים בתקנון הם חלק מההסכם.
- אף חברת הניהול, כיום המבקשת 2, מוגדרת במבוא להסכם כגוף שאחראי להעניק למבקשת 1 את שירותי הניהול בהתאם להסכם שביניהן.
- המסקנה היא שהתנייה חלה על נושאי הסכסוך, רובם ככולם, כפי שפורטו לעיל, ובהם סוגיות המימון, ניהול כספי הרוכשים, הטלת קנסות וחייבים וכו'.
- ב. **הצדדים המבקשים את עיכוב ההליכים הם צד להסכם** - אין חולק על כך שהמבקשת 1 היא צד להסכם. המבקשת 2, חברת הניהול, אינה צד ישיר להסכם, אך יש לראות בה גוף שלוח של המבקשת 1, האחראי על אספקת השירותים בהתאם להסכם שנחתם ביניהן. המבקשת 2 הצטרפה לבקשת המבקשת 1, ומכאן שהיא נתנה את הסכמתה לקיום הבוררות, על כל הכרוך בכך.
- ג. **עיכוב ההליכים התבקש בהזדמנות הראשונה** - הבקשה לעיכוב ההליכים הועלתה כבר בתגובתן של המבקשות לבקשת המשיבים למתן סעדים זמניים, עוד לפני שהוגש כתב הגנה ולפני שהמבקשות העלו לראשונה את טענותיהן לגופו של עניין. לפיכך טענת המשיבים כי המבקשות החמיצו את ההזדמנות הראשונה לבקש את עיכוב ההליכים נדחית.

ד. **המבקשות צירפו ראייה פוזיטיבית, המוכיחה את נכונותן לקיום ולקידום הבוררות** - המבקשות הפנו בבקשתן לפרוטוקול ישיבה מקדמית שהתקיימה ביום 26/2/18 לפני הבוררת עו"ד ליאורה כהנא. בדיון נכחו המשיב 1, שני נציגים מטעם המבקשת 1 ובא כוחה. בפרוטוקול ניתנו הוראות כלליות לקיום ההליך, וכן נרשמה הצעתו של המשיב 1 לנהל הליך גישור או משא ומתן ישיר עם המבקשת 1, אשר הודיעה כי תשקול זאת.

המבקשות צירפו לבקשתן מכתבים שהמשיב 1 שלח לבוררת לאחר ישיבה זו, שבהם הוא ביקש להפסיק את הליך הבוררות לצורך קיום הידברות ישירה עם המבקשת 1. לאחר זמן מה המשיב 1 ביקש לחדש את הבוררות בנושאים מסוימים, שעליהם נמנה הנושא העיקרי של מימון הפרויקט. מסמכים אלו הם בבחינת ראייה פוזיטיבית המעידה על כוונתה ונכונותה של המבקשת 1 לקיים הליך של בוררות עוד לפני הגשת התביעה. לפיכך יש לדחות את טענת המשיבים, כי במכתבים ששלחה המבקשת 1 עובר להגשת התביעה ובמענה לפנייתם של המשיבים 1-2, לא הועלתה כל דרישה לבוררות. תחילתו של הליך הבוררות מעיד כשלעצמו על רצונה של המבקשת 1 בקיומו (נספחים 6א) - 6ד) לכתב התביעה).

יתרה מכך, סעיף 28 לתצהירו של המשיב 1 מעלה כי הליך הבוררות הופסק משיקוליו הכספיים הקשורים במימון שכרה של הבוררת. בכך אין כדי לפעול לרעת המבקשות.

תניית הבוררות אינה בבחינת תנאי מקפח

12. המשיבים גרסו שתניית הבוררות בהסכם היא תנאי מקפח בחוזה אחיד. לטענתם ההסכם נוסח באופן חד צדדי, על ידי היועץ המשפטי של המבקשת 1 עוד טרם היווסדה, ושימש באותו נוסח קבוצות רכישה נוספות. עוד נטען שלחברי העמותה, ובהם המשיבים, לא הייתה כל אפשרות להשפיע על ניסוח ההסכם, ואף זהות הבורר נועדה להיקבע על ידי המבקשת 1 בלבד, באמצעות יועציה המשפטית. העובדה שהמבקשות הודיעו בתשובתן שהן לא יעמדו על זכותן לקבוע את זהות הבורר, אינה שוללת לטעם המשיבים את הקיפוח שבתנייה.

13. [חוק החוזים האחידים](#), התשמ"ג - 1982, מגדיר [בסעיף 2](#) מהו "חוזה אחיד" כך:

"נוסח של חוזה שתנאיו, כולם או מקצתם, נקבעו מראש בידי צד אחד כדי שישמשו תנאים לחוזים רבים בינו לבין אנשים בלתי מסוימים במספרם או בזהותם".

במקרה זה, ההסכם בין הצדדים הוא חוזה אחיד כמשמעותו בחוק.

14. המחוקק קבע כי לבית המשפט ולבית הדין לחוזים אחידים הסמכות לבטל או לשנות תנאים בחוזים אחידים, שיש בהם משום קיפוח לקוחות או שהם עלולים להביא לקיפוח לקוחות. הוראה זו קבועה [בסעיף 3 לחוק החוזים האחידים](#), שכותרתו "תנאי מקפח וביטול":

"בית משפט ובית הדין יבטלו או ישנו, בהתאם להוראות חוק זה, תנאי בחוזה אחיד שיש בו - בשים לב למכלול תנאי החוזה ולנסיבות אחרות - משום קיפוח לקוחות או משום יתרון בלתי הוגן של הספק העלול להביא לידי קיפוח לקוחות (להלן - תנאי מקפח)".

בנוסף על הוראות אלו, [סעיף 4 לחוק החוזים האחידים](#) קובע רשימה של תנאים נפוצים בחוזים אחידים, אשר לפי מהותם ונוסחם הם מקפחים, אלא אם יוכח אחרת.

עם זאת, על פי פסיקת בית המשפט העליון, חזקות הקיפוח שנקבעו [בסעיף 4 לחוק החוזים האחידים](#), אינן מיייתרות את מבחן הקיפוח הכללי שנקבע [בסעיף 3 לחוק](#). עוד נקבע, שחוק [החוזים האחידים](#) אינו כולל הגדרה של המושג "קיפוח" ואף אינו קובע רשימה סגורה של תנאים אשר יש בהם משום "יתרון בלתי הוגן העלול להביא לידי קיפוח". הוראות החוק יוצרות אפוא נורמה פתוחה, שבתי המשפט ממלאים בה תוכן כדי להגשים את מטרותיו של החוק ([רע"א 5860/16 facebook inc. נ' אוהד בן חמו](#) (פורסם במאגרים [פורסם בנבו] - 31/5/18)).

עוד נקבע, כי אין תשובה ממצה אחת לשאלה מה ייחשב תנאי בלתי סביר או בלתי הוגן בחוזה אחיד, וכל מקרה נבחן לפי נסיבותיו (ראו עניין [בן חמו](#) לעיל וכן [ע"א 449/85 היועץ המשפטי לממשלה נ' גד חברה לבניין בע"מ, פ"ד מג\(1\) 183](#)).

15. [סעיף 4\(8\) לחוק החוזים האחידים](#) קובע חזקת קיפוח ביחס לתניות בוררות:

"תנאי השולל או המגביל את זכות הלקוח להשמיע טענות מסוימות בערכאות משפטיות, או הקובע כי כל סכסוך בין הספק והלקוח יידון בבוררות".

אלא שהוראה זו נכנסה לתוקף ביום 17/12/14 (תיקון מס' 5 ס"ח 2484, תשע"ה 2014), לאחר חתימתו של ההסכם בין הצדדים משנת 2013. משכך, ובהתאם לסעיף 15(ב) לתיקון לחוק, שלפיו "... על חוזה אחיד שנכרת לפני יום הפרסום ימשיכו לחול הוראות החוק העיקרי, כנוסחו ערב יום הפרסום", יש לבחון את תניית הבוררות בהסכם לפי הוראות החוק שהיו תקפות בעת חתימתו.

16. בזמן חתימת ההסכם, [סעיף 4\(8\) לחוק החוזים האחידים](#) יצר חזקה של תנאי מקפח לפי הנוסח שלהלן:

- "תנאי השולל או המגביל את זכות הלקוח להשמיע טענות מסוימות בערכאות משפטיות, או להיזקק להליכי משפט אחרים, והכל למעט הסכם בוררות מקובל".**
17. בענייננו, איני סבור שתניית הבוררות בהסכם שבין המבקשת 1 לבין המשיבים מהווה תנאי מקפח. תניית הבוררות נועדה לאפשר בירור מהיר ויעיל של המחלוקות בין צדדים בפרויקט בנייה, שיש חשיבות בקידומו במסגרת זמן מוגבלת. בפרויקטים מסוג זה ההפנייה לבוררות היא מקובלת ושגרתית, ועל כן לא מתקיימת החזקה כי מדובר בתנאי מקפח.
- אמנם נקבע שכל סכסוך בין הצדדים יידון בבוררות, ואולם המשיבים לא הוגבלו בטענות שהם יכולים להעלות במסגרתה, כך שאין בבוררות כשלעצמה כדי להקנות יתרון בלתי הוגן למי מהצדדים (ראו **ת"א (מחוזי - מרכז) 21342-10-15 גדעון ענאקי נ' מרקמן טומשין חברת עורכי דין (פורסם במאגרים [פורסם בנבו] - 11/11/15)**).
18. נוכח המסקנות כי התקיימו תנאיו של **סעיף 5 לחוק הבוררות**, התשכ"ח - 1968, וכי תניית הבוררות בהסכם אינה בבחינת תנאי מקפח שדינו להתבטל, אני מקבל את הבקשה להורות על עיכוב ההליכים לצורך העברתם לדיון לפני בורר.
19. המבקשים ישלמו למשיבות את הוצאות הבקשה בסך של 1,500 ₪.
20. הצדדים יבואו ביניהם בדברים ויגישו לבית המשפט הודעה בדבר זהותו של הבורר המוסכם עליהם עד ליום 19/9/19. אם לא תושג הסכמה, בית המשפט הוא זה שיקבע את זהותו של הבורר.
21. תזכורת פנימית לבית המשפט ליום 23/9/19.

ניתנה היום, כ"ה אב תשע"ט, 26 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

רוני פלג 54678313-/
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה